

ГРАМАТИЧНІ ФОРМИ В ПОЕТИЧНОМУ МОВЛЕННІ СУЧАСНОЇ ВОЄННОЇ ПОЕЗІЇ: СТИЛІСТИЧНІ ФУНКЦІЇ ТА ХУДОЖНІ СМИСЛИ

Стаття присвячена дослідженню граматичних форм у поетичному мовленні сучасної воєнної поезії. Аналізується їх роль у граматичній стилістиці, зокрема в контексті виконання різноманітних стилістичних функцій, таких як експресивність, емоційна насиченість та створення образності. З'ясовано, як граматичні форми впливають на побудову художніх смислів, зокрема на формування ідеологічних та емоційних акцентів у творах. Особливу увагу приділено специфічним граматичним засобам, що використовуються для посилення патріотичної, морально-етичної та психологічної складової поезії в умовах воєнного часу.

Ключові слова: граматичні одиниці, граматична стилістика, граматичні форми, поетичне мовлення, стилістичні функції, сучасна воєнна поезія

Osipova, T., Pavlova, I. Grammatical Forms in the Poetic Language of Contemporary Wartime Poetry: Stylistic Functions and Artistic Meanings. *The article presents a comprehensive analysis of grammatical forms in contemporary wartime poetic discourse, focusing on their stylistic functionality and role in conveying authorial intention, emotional states, and the semantic and artistic structure of the texts. Special attention is given to verbal forms – finite and non-finite, tense and mood variants – which serve not only to reflect the dynamics of events, movement, and inner transformation of characters, but also function as key elements in the rhythmic and syntactic organisation of poetic language. The frequent use of past-tense verbs facilitates the recording of personal and collective experience, while imperative forms emphasise resistance, memory, and human dignity. The repetition of verbal forms, anaphora, and epiphora at the syntactic level reinforces emotional intensity and creates a sense of continuity and internal motion.*

Adjectives are examined as instruments of emotional colouring, often used in unconventional combinations to enhance expressiveness. The use of personal pronouns-especially in the opposition "we – you – they" – plays a significant role in shaping the lyrical subject and constructing a generalised image of the community and its collective experience. Nouns serve as the core of the nominative field and are frequently combined with appositions and metaphorical epithets, enriching the poetic imagery. The poetic discourse also includes intentional violations of grammatical norms (particularly in the degrees of comparison of adjectives), which function as expressive stylistic devices. Thus, grammatical forms in wartime poetry perform not only structural but also profound semantic and stylistic functions, becoming tools for the artistic

conceptualisation of war, the documentation of lived experience, and the reflection of the psychological state and inner world of the individual in wartime conditions.

Keywords: *grammatical units, grammatical stylistics, grammatical forms, poetic language, stylistic functions, contemporary wartime poetry.*

«Коли приходить війна, ми зростаємося
зі своїм часом. Немає вчора, немає завтра, є лише
одне неосяжне сьогодні»

О. Сливинський (Поміж сирен, 2023: 8).

Вступ

Під час війни поетичне мовлення набуває особливої експресивної сили, стаючи не лише засобом естетичного самовираження, а й інструментом фіксації колективного досвіду, осмислення реальності, спротиву, мобілізації. За його допомогою митці фіксують трансформації часу, внутрішні зміщення, втрати, надії – усе це оформлюється засобами мови, зокрема граматичними.

У мовознавчих розвідках значну увагу приділено вивченню стилістичних можливостей лексичних і фразеологічних одиниць: С. Єрмоленко, В. Калашник, В. Кононенко, М. Степаненко, В. Чабаненко та ін.; синтаксичних конструктив: С. Дорошенко, П. Дудик, Л. Мацько, В. Олексенко, Н. Слобода та ін. Серед науковців, які зробили вагомий внесок у розвиток лінгвопоетики й лінгвостилістики, слід назвати таких, як Г. Вокальчук, К. Голобородько, Г. Губарева, Ю. Калашник, Т. Ковальова, Т. Космеда, Т. Осіпова, Н. Піддубна, Л. Лисиченко, А. Мойсієнко, О. Маленко, О. Олексенко, В. Русанівський, О. Скоробогатова, І. Степанченко, О. Тележкіна та інших. Їхні праці стали поштовхом для подальших студій у сфері мовної поетики. Стилістичні функції морфологічних одиниць були предметом вивчення К. Городенської, А. Загнітка, О. Калашник, Л. Лисак, Л. Мацько, О. Пономарева та ін. Прагматичний потенціал морфологічних форм також привертав до себе увагу, зокрема в художньому дискурсі. Як зазначає О. Олексенко, «семантика слова в художньому дискурсі ніколи не обмежується його прямим значенням, а завжди набуває нових смислів. У поетичному тексті цей процес відбувається найбільш інтенсивно, що зумовлено невеликим обсягом самого тексту й метою максимальної авторської семантизації змісту» (Космеда, Олексенко, Павлова, 2019: 266). Погоджуємося з цією думкою: потенціал граматичних одиниць як стилетворчого ресурсу апіорі не може бути вичерпаним або

остаточно розкритим, адже поетичне мовлення постійно оновлюється, реагуючи на соціокультурні трансформації, комунікативні потреби й індивідуально-авторські інтенції. Особливо виразно це проявляється в умовах воєнного часу, коли мова зазнає граничного емоційного й семантичного навантаження. Граматичні форми в такому мовленні стають не лише структурними складниками висловлення, а й засобами створення художнього сенсу, емоційного напруження, ритмостилістичної напруги. Саме тому дослідження стилістичних функцій граматичних одиниць у поезії воєнної доби є не лише **актуальним**, а й необхідним для осмислення мовної картини сучасності.

Мета цього дослідження – проаналізувати граматичні форми, представлені в сучасних поетичних текстах воєнної доби, з'ясувати їхні стилістичні функції та роль у вираженні авторських інтенцій. Досягнення мети забезпечує розв'язання **завдань**, пов'язаних (1) з виявленням граматичних форм, що функціують у поетичному мовленні воєнної доби; (2) аналізом їхніх стилістичних функцій у контексті індивідуально-авторського висловлення; (3) з'ясуванням художньо-сміслового та емоційного навантаження, якого вони набувають у межах поетичного дискурсу.

Методи дослідження

Для дослідження граматичних форм у поетичному мовленні сучасної воєнної поезії використано *описовий метод* – для фіксації, класифікації та систематизації граматичних форм, що функціують у поетичних текстах; *стилістичний аналіз* – для з'ясування стилістичних функцій граматичних форм; *контекстуально-інтерпретаційний метод* – для вивчення граматичних форм у контексті конкретних поетичних творів з урахуванням їхнього змісту, інтенцій автора та емоційно-ідеологічного навантаження; *функційно-семантичний* – для дослідження функцій граматичних засобів у межах тексту та їхнього впливу на формування художніх смислів.

Виклад основного матеріалу

Граматика в поезії постає не лише як система форм, а як інструмент смислового та емоційного моделювання. Серед найбільш частотних граматичних засобів особливу увагу привертають **форми дієслова** – як фінітні (особові), так і нефінітні (інфінітив, прикметник, дієприслівник, форми на -но, -то), що забезпечують рухливу та образну

структуру вірша. Їхнє функційне навантаження полягає у створенні відчуття динаміки, безперервного плину подій, змін станів, послідовності чи одночасності дій, що особливо актуалізується в поезії воєнної доби. У таких текстах фінитні дієслова часто передають напруженість дії, зафіксованість моменту, тоді як нефінитні форми формують додаткові сенсові пласти – рефлексивність, емоційний фон, відтінки стану або ставлення суб'єкта до події. Ці форми сприяють створенню поліфонічного мовного простору, у якому поєднуються зовнішній рух та внутрішній психоемоційний ритм воєнної дійсності.

Привертає увагу частотне вживання граматичних форм **дієслова минулого часу** в межах компактного поетичного тексту, що створює ефект емоційної насиченості та відчуття хронологічної завершеності описаних подій. Ці форми не лише фіксують дії, які вже відбулися, а й акцентують на пережитому досвіді, увиразнюючи трагізм ситуації. Водночас через стійкість форм минулого часу передається відчуття витримки й внутрішнього опору, а граматична форма множини надає викладеному узагальненого, майже документального звучання, вказуючи на масовість реакцій, колективність спостереження й водночас безсилля, порівн.: *Дивилися / на голе розтерзане тіло моєї вітчизни. / Знімали й публікували фото і відео / високої роздільної здатності. // Жахалися, засуджували, / непокоїлися, цокали язиками. // Гучно вболівали і підбадьорювали, / дивувалися, що ще жива. / Захоплювалися стійкістю і хоробрістю* (Поміж сирен, 2023: 114). Особливу стилістичну роль відіграє розташування дієслова *дивилися* на початку твору, що створює граматичну домінанту, задає темп сприйняття та вводить читача в стан спостереження і пасивності. Це лексико-граматичне оформлення посилює емоційний резонанс і розкриває психологічний стан соціуму через поетичне мовлення.

Частотною стилістичною фігурою в сучасній українській поезії є **анафора**, порівн.: *я не пам'ятаю, чи був там страх, чи була сміливість. / не пам'ятаю, скільки ми плакали і про що молилися. / не пам'ятаю, як від пожеж і вибухів було світло. / не пам'ятаю, як налякано роз'їжджались світом* (Поміж сирен, 2023: 241). Анафора надає тексту внутрішньої ритмічної організованості та одночасно передає ефект повторюваної, нав'язливої спроби пригадати минуле. Формально репрезентуючи теперішній час, дієслово в контексті означає втрату зв'язку з минулим, витіснення спогадів, отже, семантично

зближується зі значенням дієслова *забула*. Це семантичне зрушення підсилює травматичний вимір поетичного тексту, в якому розмитість часових між є віддзеркаленням психологічного стану ліричного суб'єкта. Доповнює стилістичний ефект **епіфора**, порівн.: *я нічого не пам'ятаю*. / *нічого не пам'ятаю* (Поміж сирен, 2023: 241). У поєднанні анафори та епіфори вибудовується цілісна стилістична рамка, що надає тексту завершеності та внутрішнього напруження.

Особливу стилістичну виразність створюють форми **особових дієслів доконаного виду майбутнього часу**. У поєднанні з часткою *не* та особовим займенником *я* вони виконують функцію посилення категоричності, увиразнення авторської позиції. Зокрема спостерігаємо послідовне використання конструкції *я не забуду*, яка починає кожен із поетичних рядків: *я не забуду жодної дитини, пораненої чи вбитої. / поки наші міста будуть відроджуватись із пепла, / я не забуду жодного крику, жодного погляду. / я не забуду жодного дня цієї весни. / я не забуду жодного дня цієї війни* (Поміж сирен, 2023: 241). Дієслівна форма *не забуду* (доконаний вигляд, майбутній час, перша особа однини) у кожному з рядків поєднується із займенником *я*, утворюючи фігуру анафори. Анафора, у цьому випадку, виконує не лише функцію ритмічного оформлення тексту, а й формує відповідний смисл, що звучить як внутрішня присяга ліричного героя. Категоричність, властива дієсловам доконаного виду, підсилюється заперечною часткою *не*, яка в цій комбінації формує смислову установку на неперервність пам'яті як морального обов'язку. Таким чином, граматичні форми особових дієслів майбутнього часу в поєднанні із запереченням та займенниковим маркером суб'єкта утворюють не лише фігуру анафори, а й репрезентують стилістичний модус незламності, відповідальності та етичної пам'яті, що набуває особливого значення в поезії війни.

Привертають увагу **форми наказового способу**, що в умовах воєнного дискурсу набувають додаткового емоційного та стилістичного навантаження. Повторення імперативних форм у поетичних рядках сприяє не лише формуванню ритмічної організації тексту, а й передачі гранично напруженого емоційного стану, внутрішньої мобілізації ліричного героя. Повтори імператива унікальні тим, що «одночасно відображають характер події й емоції ліричного героя» (Омельченко, 2012: 300). Зокрема спостерігаємо це в рядках: *танцюй, моя пташка, просто посередині села. / саме для цього його спалили вицент. / красива*

у своїй силі, сильна у своїй красі – / **танцюю**, моя люба, покажи їм усім. / серед цього згарища, залишеного ворогами, / **танцюю** так, як завжди вміла – гордо і гарно. / **танцюю** за тих, хто тут народився і тут поліг. / **танцюю** за тих, у кого більше немає ніг. / **танцюю** за померлих чоловіків та жінок. / **танцюю**, моя рідна, ти заслужила цей танок (Поміж сирен, 2023: 242). Повторювані імперативи звернені до персоніфікованої особи, що надає наказовим формам особливої тональності, «вживаються із семантикою прохання» (Олексенко, 2024б: 332). Повторюваність форми надає тексту особливого ритму й підсилює психологічне навантаження. Поеднання імператива з епітетами-звертаннями підсилює інтимно-особистісний тон висловлення, що не зменшує, а навпаки – збільшує драматичну емоційність сцени. Таким чином, імперативні форми в структурі поетичного тексту виконують низку **функцій**: **стилістичну** (через повтор і анафору), **експресивну** (через емоційну насиченість) та **сміслову** (як засіб маніфестації внутрішнього спротиву та ствердження гідності). У контексті поезії воєнного часу така морфологічна конструкція набуває значення мовленнєвої дії, що перевищує межі власне граматичного вияву.

Дієприслівники як нефінитні форми дієслова і у вигляді одиничних форм, і в межах дієприслівникових зворотів не домінують у поетичному мовленні, порівн.: «щільність дієприслівників – рідкісне явище в поетичному мовленні, але коли таке трапляється, можемо спостерігати варіювання завершеною та супровідною в часовому плані додатковою дією, завдяки чому вимальовується широка картина переживань...» (Олексенко, 2024а: 93). Порівн.: *і так переходимо через руїни, якими стали міста, / **торкаючись** стін будинків, розтрошених і вологих, / **ступаючи** по битому склу, **ховаючись** під мостами, / **оминаючи** мертвих людей обабіч дороги* (Поміж сирен, 2023: 239) – послідовність і поступовість дій, омовлених дієприслівниками, створює багатозаровий образ травматичного досвіду – не моментного, а розтягнутого в часі й насиченого деталями, розгортає складну емоційну перспективу переживань у межах одного поетичного фрагмента.

Використання **інфінітивних форм** є характерною рисою індивідуального поетичного стилю, порівн.: *Заплющую очі щоб **згадати** як вдома пахне полуниця / **Побачити** квіти на сукнях які носили того року як я поїхала / **Перелічити** горобців на шовковиці дитинства /*

*Дочитати історію якою воно починалося / Встигнути перебігти на червоне вулицю у центрі Чернігова / Стрибнути у калюжу / Скрикнути в арці / Почути як кусає шкіру шкільна уніформа середини вісімдесятих / Привід роздратуватися на саму себе / Майже себе зненавидіти / Облизати губи від сліз яких насправді давно не було (Поміж сирен, 2023: 303). Інфінітиви в цьому фрагменті виконують кілька функцій: вони передають емоційний спектр спогадів, окреслюють низку бажаних або втрачених дій, а також структурують потік внутрішнього мовлення. Місцями спостерігаємо згущення граматичних форм інфінітива в межах одного рядка або строфи, що сприяє посиленню експресії та створенню ефекту нанизування дій, станів, емоцій, порівн.: **тужити боліти боятися плакати забувати дихати / лежати нерухомо бити** влучно / **ненавидіти** невтомно / **залишається** нам / **живим** (Поміж сирен, 2023: 73). Тут інфінітиви вжиті без сполучників, що стилістично маркується як асиндетон; відсутність розділових знаків посилює його виразність. Така структура увиразнює суцільний потік емоційного переживання, унеможливлює чітке розмежування окремих дій, а отже – формує ефект цілісного травматичного досвіду.*

Використання граматичних форм дієприкметникових форм є важливим засобом для вираження інтенсивних емоційних станів і жорстоких реалій війни, порівн.: (...) *лише ненависть / говорить нею / лють – / усі непростимі / непоховані / зниклі / викрадені / пошматовані / закатовані / гвалтовані / і постріляні / різані / биті / колоті й / ножові* (Поміж сирен, 2023: 127). Вибір автором таких форм сприяє створенню глибокого емоційного напруження, атмосфери страху та болю, підсилюючи емоційну резонансність тексту. Вони допомагають відобразити трагічний досвід жертв війни, а також посилити соціально-політичний контекст і драматизм ситуацій.

У поетичних текстах виразного значення набуває **форма іменника**, особливо, якщо іменник пронизує увесь поетичний текст, порівн.: *війна: **війна війна** на деревах брунькує **війна** / солоня як вибух **війна** // страх голодних пустель породжує нами **війна** (пробіли авторські) // глек налитий свинцем і сонцем / несе причастям **війна** // вигорілими очима зазирає / до облич / зібраних у вузол **війни** // обрубкуваті кінцівки осель / має засмаленими щупальцями **війна** // суцільними дзеркалами / вичавлює із себе квіти **війни** **війна** (пробіли авторські)*

(Поміж сирен, 2023: 318). Авторка використовує іменникову форму двічі й попарно, повторюючи її на початку першого рядка й наприкінці дванадцятого, створюючи **стилістичне кільце**. Поєднання **іменника з прикметниковими епітетами** створює глибоке негативне значення, що посилюється за допомогою використання прикладок, що вказують на неприявні та ворожі характеристики війни, порівн.: *уквітчена смертю / з тремтячою головою йде / стара гербарій-війна // стара й мертва брязкальце-війна / рачки повзе лахмітниця-війна / сива насуплена // з підв'язаним підборіддям / лежить на столі неомита німа війна* (Поміж сирен, 2023: 318) – лексеми *стара, мертва, сива, неомита, насуплена, німа*, зображують війну як щось неприємне, невиправне. Прикладки розширюють і деталізують образ війни, надаючи їй фізичних і метафоричних рис, що асоціюються з безнадійністю, жахом і руйнуванням.

Порушення уживання граматичних форм є одним зі стилістичних засобів увиразнення й акцентування уваги. Такі граматичні помилки свідчать про певну стилістичну мету, порівн.: *мені болять прапори, / що тріпочуть над свіжими могилами / мені болять дитячі малюнки / на стінах бомбосховищ...* або *мені болять квартири, / від яких залишилися тільки ключі / мені болять валізи, / які котяться в один бік* (Поміж сирен, 2023: 312) – поєднання форм дієслова *боліти*, що має неповну особову парадигму, із семантично непоєднуваними іменниками, увиразнює загальну картину болю крізь власні відчуття. Поєднання інфінітива з формою іменника в знахідному відмінку без прийменника також абстрагує, розширює думку, порівн.: *я маю розповісти зиму, / розрити землю, / полюбити* (Поміж сирен, 2023: 450). Порушення **норм ступенювання прикметників** у поезії підсилює виразність та образність опису, надає словесним образам особливої значущості та ваги, порівн.: *Наші слова, тверді та опуклі від гніву, / чорні від горя / як бетонне перекриття давнього бомбосховища. / Немає нічого тривкішого за них, / нічого непроминальнішого* (Поміж сирен, 2023: 116).

Висновок

Узагальнюючи дослідження використання граматичних форм у поезії воєнної доби, можна стверджувати, що дієслова та їхні форми, зокрема часові й способові варіанти, є основними інструментами

для вираження інтенсивних емоційних станів, напруги та драматизму. Вони передають динаміку подій, змінюючи часо-просторові координати та акцентуючи увагу на невизначеності й перманентній загрозі. Прикметники, завдяки своїм стилістичним функціям, підсилюють відчуття безвиході, болю та жорстокості, створюючи негативні й трагічні образи війни. Іменники ж відіграють важливу роль у формуванні образів, що часто набувають символічного змісту й перетворюються на метафори або алюзії болю та страждання. Особливе місце займає некоректне утворення граматичних форм, що демонструє дисонанс між традицією та хаосом, породженим війною. Ці порушення не тільки створюють емоційну напругу, але й ефект «розірваності» або відсутності логічного порядку, що ілюструє руйнацію звичних уявлень про світ. Ці граматичні інновації підсилюють враження від трагедії, непередбачуваності та безжальної реальності війни.

Перспективу дослідження становить поглиблення аналізу взаємозв'язку граматичних форм з поетичними образами та композиційними прийомами, вивчення функціонування нестандартних граматичних структур як засобу актуалізації досвіду війни у свідомості читача.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Городенська, К.** (2024). Морфологічні категорії дієслова у традиційних і нових семантико-граматичних вимірах. *Мовознавство*, 1, 39–47.
2. **Космеда, Т., Олексенко, О., Павлова, І.** (2019). *Семантика і прагматика дискурсивного слова та його потенціал для діагностики психотипу мовної особистості : аспектуальний опис*. Харків: ХІФТ.
3. **Олексенко, О.** (2024 а). Стилiстичнi функцiї дiєприслiвника в романi Л. Костенко «Берестечко». *Український світ у наукових парадигмах*, 11, 92–95.
4. **Олексенко, О. А.** (2024 б). Стилeтвiрний потенцiал морфологiчних одиниць у поетичному тексті. У *Стилiстика модерного часу* (с. 308–339). Київ: Видавництво Ліра.
5. **Омельченко, А. Г.** (2022). Семантика імператива в поетичному мовленні Ліни Костенко. *Лінгвістичні дослідження*, 56, 295–305.
6. **Поміж сирен. Нові вірші війни: збірка поезій** (2023). Харків: Віват.
7. **Skorobohatova, O. O., Stepanchenko, I. I., Orobinska, M. V.** (2022). Paradigmatic System of Grammatical Units (Based on Poetic Text Analysis). *Лінгвістичні дослідження*, 56, 244–255.

REFERENCES

1. **Horodenska, K.** (2024). Morfolohichni katehorii diieslova u tradytsiinykh i novykh semantyko-hramatychnykh vymirakh [Morphological Categories of the Verb in Traditional and New Semantic-Grammatical Dimensions]. *Movoznavstvo – Linguistics*, 1, 39–47 [in Ukrainian].
2. **Kosmeda, T., Oleksenko, O., Pavlova, I.** (2019). *Semantyka i prahmatyka dyskursyvnoho slova ta yoho potentsial dlia diahnostryky psykhotypu movnoy osobystosti*:

aspektualnyi opys [Semantics i Pragmatics of Discourse Word i Its Potential for Diagnosing Psychotype of Linguistic Personality: An Aspectual Description]. Kharkiv: KhIFT. 3. **Oleksenko, O.** (2024 a). Stylistychni funktsii diepyslyvnyka v romani L. Kostenko «Berestechko» [Stylistic Functions of the Gerund in L. Kostenko's Novel Berestechko]. *Ukrainskyi svit u naukovykh paradyhmakh – The Ukrainian World in Scientific Paradigms*, 11, 92–95 [in Ukrainian]. 4. **Oleksenko, O. A.** (2024 b). Styletvyrnyi potentsial morfolohichnykh odyntys u poetychnomu teksti [Stylistic Potential of Morphological Units in the Poetic Text]. In *Stylistyka modernoho chasu [Stylistics of the Modern Era]* (s. 308–339). Kyiv: Vydavnytstvo Lira [in Ukrainian]. 5. **Omelchenko, A. H.** (2022). Semantyka imperatyva v poetychnomu movlenni Liny Kostenko [Semantics of the Imperative in the Poetic Discourse of Lina Kostenko]. *Linhvistychni doslidzhennia – Linguistic Research*, 56, 295–305 [in Ukrainian]. 6. **Pomizh** syren. Novi virshi viiny [Among the Sirens. New Poems of War]: zbirka poezii (2023). Kharkiv: Vivat [in Ukrainian]. 7. **Skorobohatova, O. O., Stepanchenko, I. I., Orobinska, M. V.** (2022). Paradigmatic System of Grammatical Units (Based on Poetic Text Analysis). *Linhvistychni doslidzhennia – Linguistic Research*, 56, 244–255 [in English].

Осіпова Тетяна Федорівна – доктор філологічних наук, професор, в.о. завідувача кафедри української мови імені професора Л. А. Лисиченко, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди; вул. Алчевських, 29, м. Харків, 61002, Україна.

E-mail: ostaniya1967@hnpu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0003-2899-2606>

Osipova, Tetiana – Doctor of Philological Sciences, Professor, Head of the Professor L. Lysychenko Ukrainian Language Department, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; 29 Alchevskikh st., Kharkiv, 61002, Ukraine.

Павлова Інна Андріївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови імені професора Л. А. Лисиченко, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди; вул. Алчевських, 29, м. Харків, 61002, Україна.

E-mail: pavlovainna2005@hnpu.edu.ua

<http://orcid.org/0000-0006-0898-514X>

Pavlova, Inna – Candidate of Philology (Ph.D), Docent, Associate Professor at the Professor L. Lysychenko Ukrainian Language Department, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; 29 Alchevskikh st., Kharkiv, 61002, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 30 березня 2025 року

CITATION

ДСТУ 8302:2015: Осіпова Т. Ф., Павлова І. А. Граматичні форми в поетичному мовленні сучасної воєнної поезії: стилістичні функції та художні смисли. *Лінгвістичні дослідження*: зб. наук. пр. Харк. нац. пед. ун-ту імені Г. С. Сковороди / гол. ред. Н. В. Піддубна. Харків, 2025. Вип. 62. С. 36–45. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2025.62.03>

APA: Осіпова, Т. Ф., Павлова, І. А. (2025). Граматичні форми в поетичному мовленні сучасної воєнної поезії: стилістичні функції та художні смисли. *Лінгвістичні дослідження*, 62, 36–45. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2025.62.03>